

[Finansministeren.]

vikling skulle ske lidt hurtigere, end jeg havde foreslået, og det er naturligvis også noget, vi kan drøfte. Det ærede medlem hr. Alfred Bøgh mente, at afviklingen måtte finde sted på en sådan måde, at der ikke yderligere blev væltet byrder fra byerne ud i landkommunerne. Også det kan vi jo diskutere. Iøvrigt er det ikke muligt at tage stilling til denne afvikling, uden at man samtidig drøfter, hvorledes man skal indrette den amtskommunale og den sogne- og bykommunale ejendomsbeskatning.

Derimod må jeg indrømme, at der vedrørende afsnit II i lovforslaget, der dels omhandler grundskyld, dels grundstigningsskyld, var divergerende meninger, men jeg har nu lov at sige, at man fra praktisk talt alle sider var enig om det fornuftige i at sammenlægge grundskylden til staten og til udligningsfonden i en fælles promille. Jeg tror også, jeg kan sige, at der var stort flertal for, at denne promille skulle have størrelsen 6, der svarer til summen af de to promiller, som anvendes henholdsvis til staten og til udligningsfonden. Dog hørte jeg godt, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh kom med en bemærkning om, at man kunne jo diskutere, om de 4,4 promille, som i dag betales til udligningsfonden, uden videre skulle lægges over til staten. Jeg vil med det samme sige, at jeg ikke synes, det kan diskuteres. Hvis staten skal overtage de udgifter, som udligningsfonden har i dag — og det er formentlig meningen — må det også være rimeligt, at de indtægter, udligningsfonden har, går til statskassen.

Derimod var der større divergenser, da det drejede sig om grundstigningsskylden, men jeg mener dog, at man fra alle sider erkendte, at der var grund til at lave om på de nugældende regler, selvom det i højere grad var selve udformningen af denne lovgivning, der var genstand for diskussion, end det principielle, at man mener at skulle have en sådan lovgivning.

Jeg synes, at det er et stort fremskridt, at det under forhandlingen i går fra alle sider her i salen blev anerkendt, at det er rimeligt at have en beskatning af grundstigningerne. Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) gav dog udtryk for det konservative standpunkt, hvorefter en sådan beskatning skal finde sted, ikke som en

regelmæssig årlig grundværdistigningsskyld, men snarere som en afgift, der bliver betalt, når jorden bliver handlet. Det interesserer mig naturligvis at høre dette synspunkt, for det er i og for sig det samme synspunkt, der ligger bag mit forslag om kapitalvindingsafgift, som er fremsat i forbindelse med forslaget om indkomstbeskatning til staten. Det er jo altid interessant at høre, at de tanker, man har givet udtryk for, vinder tilslutning, omend det her er på et noget andet punkt og på et snævrere område, end jeg har tænkt mig med hensyn til kapitalvindingsafgiften. Men mon jeg ikke har lov til at slå fast, at det, det drejer sig om ved udformningen af grundværdistigningsskylden, er, efter hvilke regler den skal udskrives, hvis der er almindelig tilslutning til, at vi skal have en grundværdistigningsskyld fremover?

Det nye i det lovforslag, jeg har fremsat, er, at fejlvurderingstillægget og konjunkturtillægget falder væk, samt at man i stedet for som hidtil at opkræve 3 pct. opkræver 4 pct. Jeg synes imidlertid, at flere af de ærede ordførere gik lidt let hen over, at de nye vurderingsregler måske også kan få en betydning for grundværdistigningsskylden. Meningen med vurderingsreglerne skulle dog være, at det i højere grad end hidtil bliver muligt at nå frem til de rette vurderinger. Når jeg gør den bemærkning, er det også for at henlede det ærede medlem hr. Alfred Jensens opmærksomhed på dette forhold, idet det ærede medlem uden at sige det øjensynlig var tilfreds med, at man har foreslået fejlvurderingstillægget og konjunkturtillægget ophævet, men mente, dels at man kunne tage mere end 4 pct., og dels at man skulle prøve i højere grad at sikre, at vurderingerne blev rigtigere, kom til at ligge nærmere handelsværdien. Med hensyn til dette kan jeg ikke se andet, end at de ændrede regler, der er foreslået i lovens afsnit I, skulle muliggøre en rigtigere vurdering, og jeg synes også, at disse bestemmelser i lovens afsnit I må ses i forbindelse med forslaget om at ophæve fejlvurderingstillægget. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at han synes, at den retssag, der for tiden er løbende, og som jo, som det ærede medlem sagde, på sin vis er en retssag mellem to statsinstanser, kunne tages som